

I Missionskyrkan

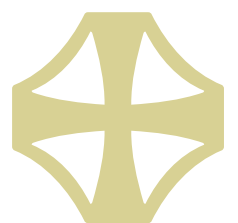
FÖR DIG SOM VILL VETA VAD SOM HÄNDER I SVENSKA MISSIONSKYRKAN OCH SMU • FEBRUARI 2007

Svenska Missionskyrkan s 2-4 Diakoni; **Mellansvenska distriktet s 5** Många stjärnor;
Mälardalsdistriktet s 6 Personalcoach; **Södra Götaland s 7** Nyårsläger; **Västra Götaland s 8**
Fängelsepastor; **ÖrebroVärmlandDal s 9** Manifestation; **Östra Götaland s 10** Kyrka-arbetsliv;
Övre Norrlands distrikt s 11 Samisk barnvälsignelse; **SMU s 12** Trygga möten

Svenska
Missionskyrkan

SMU

En kyrka för hela livet

Vilka kyrkor är det egentligen som attraherar människor idag? När samfundsgrensarna alltmer suddas ut och när människor inte längre odlar medfödd lojalitet? Nu när kyrkorna måste förtjäna sina medlemmar som aldrig förr kan man se ett mönster. Det är de kyrkor som pekar med hela handen, kyrkor som visar stor tydlighet och starkt ledarskap som går framåt.

Men det finns, tack och lov, ett mönster till. Och det är framgången för de kyrkor som har ett starkt diakonalt arbete. Kyrkor som vågar lämna den invanda tryggheten och bryta ny väg. En väg rakt in i människors vardag för att skapa oväntade möten, spännande samtal och räcka ut handen när det behövs. Det är när kristen tro blir ett med hela livet som den blir trovärdig. Det är när kyrkan kavlar upp ärmarna och tar ett grepp om verkligheten som den skapar förtroende.

Missionskyrkan står mitt uppe i ett stort diakonalt arbete. Det arbetet är en av de livsnerver som präglar Missionskyrkan. Det är svårt att föreställa sig vår kyrka utan det arbete som sträcker sig utåt – mot dem som har hamnat i utanförskap, i drogmissbruk, i arbetslöshet, i ensamhet. Det är ju bland annat i det arbetet vi har en tydlig möjlighet att vara kyrka och bärare av Budskapet.

Det står i Missionskyrkans vision att vi är "en kyrka med rum för hela livet, som erbjuder befrielse och upprättelse genom mötet med Jesus Kristus". Så har vi identifierat oss själva och i detta ligger vår möjlighet. Det kan vara obekvämt att leva upp till visionen. Och än obekvämare blir det när tillvarons villkor hårdnar för alltfler. Inte minst tänker jag då på alla de nya svenskar som ofta möts av en hård verklighet i vårt land.

Det finns församlingar som är lysande exempel på gästfria och välkomnande miljöer, andra har inte kommit riktigt lika långt. Men för dem som sträcker sig mot vår gemensamma vision är detta ett konkret och angeläget arbete – att våga välkomna den som behöver gemenskap.

En kyrka med rum för hela livet är en levande kyrka som attraherar människor från alla håll och kanter. En sådan kyrka växer och det är en sådan kyrka Missionskyrkan vill, kan och ska vara.

Göran Zettergren

Göran Zettergren
missionsföreståndare

Sektion 2 av Sändaren nr 3/2007 med information från Svenska Missionskyrkan, SMU och dess distrikt.
Ansvarig utgivare: Magnus Stenberg.
Redaktör: Jan Hultman.
Omslagsfoto: Ove Sommar
Adress: Box 151 69, 104 65 Stockholm.
Tel: 08-545 78 450. Fax: 08-673 65 57.
E-post: sandaren@sandaren.se
Nästa nummer: 8 mars 2007.
Tryck: NAtryck AB, Örebro, 2007
Svanenmärkt 341068.

Exposure – ett sätt att förtä utifrån människors perspektiv

Sluta betrakta och tolka världen utifrån kyrkan. Gå istället ut i världen för att förstå världen, församlingen och teologin utifrån människors perspektiv. Det är tanken bakom det diakonala förhållnings- och arbetssätt som kallas exposure – att utsätta sig för utsatthet.

Diakonalt arbete går bland annat ut på att möta människor som på olika sätt marginaliserats i samhället. Och även om församlingar ofta säger sig vilja jobba med de mest utsatta och med mellangenerationen så är det diakonala arbetet oftast traditionellt, dvs det handlar mycket om äldrearbete.

En kartläggning som gjorts i församlingar i Göteborg visar att det till och med finns en risk att man håller utsattheten på avstånd genom att känna till fakta och statistik utan att bli berörd och utan se hur mycket de egna värderingarna styr tolkningen av dessa fakta.

I Sverige har exposure som arbetsform funnits sedan början av 2000-talet. Vid Svenska kyrkans utbildning på Bräcke Diakoni har man arbetat med exposure som en väg till ökad självkänedom genom att möta och arbeta med sina attityder, fördomar och värderingar.

Arbetssättet kommer från Rotterdam i Holland där man jobbat på detta sätt i 20 år. Arbetssättet växte fram i ett socialt och ekonomiskt utsatt innerstadsområde där människor av många nationaliteter och kulturer mötte den holländska. Det som hände där

var att kyrkornas arbete gick från att ha varit kyrkocentrerat till att bli människocentrerat.

Det engelska ordet exposure kan översättas med *exponering, utsatt, att utsätta sig, demaskering*. Vad det handlar om är exponera sig själv för utsatthet, att vara närvarande i verkligheten, dela verkligheten med andra och att reflektera tillsammans i ett arbetslag. Syftet är att deltagarna ska få ökad insikt och förståelse för den verklighet man arbetar i och de människor som finns där.

En process i flera steg

Rent konkret är exposure en process i olika steg. Det börjar med att deltagarna i ett arbetslag i en församling gör sociologiska resor eller vandringar där man rör sig ute på gatan, i närområdet, bland människor i olika miljöer. Man gör en individuell reflektion över tre frågor:

1. Vad ser du?
2. Vad känner du?
3. Vad tänker du om det du ser och känner?

Den som deltar i detta ska låta sig påverkas tankemässigt och känslomässigt för att se vad som händer när man utsätter sig för mångfald, splittring och utsatthet. Varje deltagare ska skriva ner sina reflektioner och därefter reflekterar man tillsammans i gruppen med hjälp av en handledare.

Reflektionerna ska sedan leda till en handlingsplan. Exposure är inte ett självändamål utan måste följas av handling.

Exposure som arbetssätt har börjat sprida sig i

Nytt avstamp för Missionskyrkans diakoni

Behovet av ett effektivt diakonalt arbete har vuxit under senare år. Människors villkor har hårdnat och det blir allt angelägnare för kyrkan att både finnas till hands i samhället och att utveckla sina arbetsmetoder.

För att leva upp till de växande kraven har nu Missionskyrkan bildat en ny arbetsgrupp, med utökad kompetens och bredd mot samhället.

– Den här gruppen innebär bredare kunskap in i arbetet och det är en grupp som kan ge nya impulser. Det behövs om vi ska nå de mål vi satt upp i Målbild 2010, vår kyrkas gemensamma måldokument.

– Just nu fokuserar vi på två viktiga frågor, fortsätter Margareta Björn. Vi ska sprida vår alkoholpolicy, marknadsföra den, göra den känd i hela samfundet. Och vi ska ge prioritet åt handikappfrågorna. Det är frågan om tillgänglighet som fokuseras speciellt.

Tillgänglighet i allmänhet och i gudstjänsten i synnerhet.

– Tillgängligheten är dels fysisk, men den handlar också om attityder, människosyn och teologi.

Det säger Arne Fritzson, pastor med stor erfarenhet av handikappfrågor, bland annat genom arbetet i Kyrkornas Världsråd.

– Skulle vår gudsbild bli annorlunda om vi inkluderade tanken på handikapp? frågar Arne Fritzson. Skulle kanske hela vår kyrkas arbete påverkas om vi inkluderade tanken på handikapp?

Den nya arbetsgruppen för diakoni i Missionskyrkan består av Elisabeth Lindgren, UCL, Ronny Augustsson, Västra Götalands distrikt, Eva Persson, diakon i Kronoparkskyrkan, Lennart Halfvarson, ledamot i kyrkostyrelsen, Erling Andersson, pastor med samhällsinriktning, och Margareta Björn, diakonisekreterare.

Gunnilla Hjelmåker

Förstå världen objektiv

Sverige. I Linköping har delar av arbetslaget i missionsförsamlingen nyligen för första gången provat på att göra en sociologisk vandring. Pastor Jörgen Tholander, diakon Emma Ottosson och fritidsledare Petter Hermansson använde lunchen till att gå och äta på var sin restaurang de inte brukar gå till och att reflektera över de tre frågeställningarna. Nu har de återsamlats i kyrkan för att prata om sina upplevelser och reflektera tillsammans.

– Första reflektionen är nog att en timme är alldeles för kort tid, tycker både Emma och Petter. Tre-fyra timmar behövs.

– Men jag kände ändå hur pulsen gick ner under den här timmen, och det är inte ofta jag känner det, säger Emma. Jag tänkte på att vi normalt tillbringar ganska många timmar i kyrkan eller är på väg nå'nstans. Men nu satt jag still, i min krage, och iakttog. Innan jag gick ut tänkte jag att jag skulle se många stressade människor, men det gjorde jag inte.

– Jag gjorde samma reflektion, säger Jörgen som berättar att han fick ett långt samtal med kocken på restaurangen där han åt. Jörgen har gått en utbildning i exposure och under den fick han lära sig att inta en diakonal hållning – att vara öppen, gå långsammare, andas lugnt.

– Det leder till fler möten, om man har den hållningen.

Kopplingen till Gud i människor

Petter reflekterar över att han gjort bönevandringar som fungerat ungefär på samma sätt.

– Då känner man dels lugnet och dels börjar man se människor och kopplingen till Gud i människor. Jag tyckte att de flesta människor såg ganska nöjda och glada ut. Det är en skön känsla att ta sig tid att stanna upp och lyssna. Jag stannade till exempel och pratade med en representant för Greenpeace.

Emma tror att det skulle vara nyttigt att göra "sociologiska resor" i olika miljöer – exempelvis på sjukhus, vårdcentral eller universitetet.

– I vårt diakonala råd pratar vi mycket om hur vi ska integrera nya svenskar i vår församling, och i det sammanhanget gissar vi mycket. Där skulle vi behöva utsätta oss mer.

Jörgen håller med:

– Vi ska inte se behoven utifrån kyrkan, utan utifrån "världen utanför". Målet är ju att reflektera, analysera, göra en handlingsplan och sedan också agera. Frågan är vad vi kan och orkar leva upp till. Det som är nytt i exposure tycker jag är att man ska ta med känslorna, inte bara förnuf-tet.

Petter Hermansson, Jörgen Tholander och Emma Ottosson arbetar alla i Linköpings missionsförsamling.

– Jag tänker att man också borde lägga in Gud lite mer konkret, tillägger Petter. Sedan är ju vi anställda bara en del av församlingsarbetarna. Vi har ju alla medlemmar också.

– Ja, det vore inte fel att involvera styrelse och ungdomsråd också, säger Jörgen.

Positiva reaktioner

Petter, som jobbat i Sydamerika, har med sig de kontraster som finns där. Han tycker att det känns som om kyrkan i Sverige lever mer i en "bubbla" i samhället.

– Det är väldigt lätt att man blir hemmablind. Jag tror mycket på utbyten med andra länder. Exposure borde genomföras i en annan miljö än den man normalt befinner sig i.

– Samtidigt ska man ju försöka bli mer medveten om sin hemmamiljö, säger Jörgen.

Emmas, Jörgens och Petters reaktioner efter att ha gjort ett första kort försök med exposure är positiva.

– En timme gav mer än jag trodde, säger Emma Ottosson. Det var en tankeväckande upplevelse. Det borde ingå i våra tjänster att sitta ner och reflektera.

– Ja, en eftermiddag i månaden vore bra, instämmer Petter Hermansson.

– Styrkan tycker jag är just att man reflekterar i grupp. Överhuvudtaget är det viktigt att få stanna upp, avslutar Jörgen Tholander.

**Text & foto:
 Jan Hultman**

Diakoni är vad människor behöver!

Lotta Geisler ansvarar sedan i höstas för den diakonala utbildningen vid Lidingö folkhögskola. För henne har diakonen en viktig roll att spela i framtidens församlingar.

– Diakonen kan skapa nya mötesplatser, där livsfrågor diskuteras med ord och metoder som folk förstår.

Diakonin bör alltid utgå ifrån människors behov, tycker Lotta Geisler. De behoven skiljer sig åt, så det är svårt att ge en entydig bild av hur diakonens roll ser ut i församlingarna. Utbildningen handlar därför mycket om att träna de blivande diakonerna i att finnas i förändring, att ge dem verktyg för att kunna anpassa sig efter vad som behövs.

– Det gäller att vara mer ifrågasättande, säger Lotta Geisler. Att tänka: Vad betyder det här i vår tid? Hur kan evangeliet bli levande idag?

Den diakonala linjen på Lidingö är en ettårig påbyggnadsutbildning för dem som har en social eller pedagogisk yrkesutbildning i grunden. Det finns även möjlighet att läsa på halvfart under två år. Ämnen som ingår i utbildningen är bland annat Diakonik, Teologi, Pedagogik, Identitet och hälsa samt Självvård.

När Lotta får frågan om hur hon skulle vilja förändra dagens utbildning säger hon att det är många behov som behöver tillgodoses och att utbildningens

Lotta Geisler ansvarar för den diakonala utbildning på Lidingö folkhögskola. (Foto: Lotta Geisler)

upplägg och innehåll behöver ses över kontinuerligt. Kanske en längre utbildningsperiod kombinerat med praktik kan vara en väg att gå. Kanske yrkeskunskapen kan kombineras med de olika baskunskaper diakonen behöver och det som är mer personligt färgat.

– Som diakon är det ofta bra att ha ytterligare kunskaper, som musik, drama eller ett internationellt engagemang, säger Lotta Geisler. Något som ligger nära ens lust och intresse, och det vore roligt om det fanns mer utrymme för fördjupning även i de ämnena under utbildningstiden.

Morgondagens diakoner bör vara beredda att forma sin egen arbetsroll utifrån sina egna kunskaper. Men diakonens roll är också något som församlingarna bör tänka igenom innan de anställer ny personal. Vad finns det för behov i församlingens närhet och hur skulle en diakon kunna vara till hjälp? Det är något som Lotta Geisler tror blir ännu viktigare för Missionskyrkan framöver, att tänka igenom behov och våga tänka nytt.

– Diakonen har av tradition varit någon som vårdar och tar hand om "symptom". Det är bra och viktigt, men diakonen behöver också arbeta främjande, skapa platser där människor vågar öppna sig för varandra. Att arbeta med människors hälsa ur ett helhetsperspektiv.

Anders Alzén

Tio procent av din tid

Är det en möjlig tanke att varje församlingsanställd pastor eller diakon lägger tio procent av sin arbetstid utanför församlingens verksamhet, t ex till personalstöd på någon arbetsplats?

I sin bok "Vägen hem" utmanade Harry Månsus den kristna församlingen med ett drastiskt bildspråk att lämna skyttegravarnas säkerhet och ansluta sig till "slättens folk" vars enda säkerhet är de löften och det hopp som de funnit i Jesus Kristus. Han som sa till sina lärjungar: *Kom till mig, alla ni som är tyngda av bördor; jag skall skänka er vila*" sa också: "Som Fadern har sänt mig sänder jag er".

Vi är väl numera ganska överens om i församlingarna att vi inte längre kan "sitta och vänta i våra kyrkor" på att människor skall komma till oss, utan vi behöver möta människor där de är och lyssna till deras frågor och tankar. Evangeliets berättelser om

Jesus är berättelser om hur han vandrar omkring och går människor till mötes, detta ger oss ledtrådar till hur missionsuppdraget skulle kunna gestaltas också i vår tid.

När vi nu är överens om detta – vilka konsekvenser har det då lett till? Ibland stannar det vid att vi uttalar oss nedsättande om vår "vanliga" församlingsverksamhet – och det leder sällan till något gott. Att ställa församlingens s k kärnverksamhet i motsats till s k utåtriktat arbete är ingen framkomlig väg. En närvaro på "bortaplan" förutsätter istället en trygg förankring både i tron och i trons gemenskap.

En djärv tanke skulle kunna vara att varje församlingsanställd medvetet söker, och söker upp sammanhang: arbetsplatser och mötesplatser som tydligt ligger utanför församlingens ramar och lyssnar efter de behov och frågor som finns just där. Uppdraget är då först och främst diakonalt, då frågan är hur vi kan stå till tjänst. Kanske kan vi till och med vara så

djärvt tydliga att vi tänker tio procent av vår tid, t ex en förmiddag eller en eftermiddag i veckan.

Uppdraget är hela församlingens och inte bara den enskilde pastorns eller diakonens, men det finns mycket glädje och bekräftelse att hämta i detta att vara församlingens utsända.

Både på distriktsnivå och nationell nivå arbetar Svenska Missionskyrkan med att utveckla det som har kommit att kallas Kyrka – Arbetsliv, eller Kyrka – Samhälle. Alla dessa planer och ansträngningar står och faller dock med att den lokala församlingen tillsammans sin diakon och/eller pastor för grundliga samtal, och drar upp djärva planer för hur de på ett tydligare sätt kan vara närvarande i det samhälle och det arbetsliv som de också är en del av.

Ronny Augustsson
vik. konsulent i Västra Götalands distrikt
av SMK/SMU med ansvar för
Diakoni och Kyrka-Arbetsliv

I FÖRBÖN

11 februari

Inuti

Inuti är en gemensam satsning för Svenska Missionskyrkan och SMU. Projektets syfte är att ungdomar ges förnyade möjligheter till att komma till tro, omvändelse till Jesus Kristus och livsgemenskap i församlingen. Vi ber om Guds vägledning och vishet för dem som leder detta arbete.

Kongo-Kinshasa

De senaste månaderna har landet upplevt en del turbulens i samband med val av president i landet. Vår systerkyrka har ett stort förtroende och kan bidra till balans och stabilitet i olika delar i landet. Vi ber för kyrkans ledning och församlingarna i huvudstaden och nedre Kongo.

18 februari

Kyrka-idrott

Kontakten med en av landets stora ungdoms-rörelser – idrottsrörelsen – är en viktig del i Missionskyrkans och SMU:s satsning för ungdomar. Idrottskonfirmation har blivit ett begrepp på flera platser. Vi ber för dem som aktivt arbetar för kontakten mellan lokala kyrkor och idrottsföreningar.

Kongo-Brazzaville

Kongokyrkan arbetar för pionjärevangelisation i de norra delarna av landet och i det arbetet finns också kyrkans ungdomsorganisation JEEC med. Vi ber för dem som är engagerade i detta arbete.

25 februari

Diakonalt arbete

Det finns många olika behov av hjälp och stöd i vårt samhälle. Genom diakonala insatser möter många församlingar de behov som finns bland olika åldersgrupper. Vi ber för dem som frivilligt eller som anställda satsar tid och kraft i detta arbete.

Kongo-Kinshasa

I Luozi arbetar många i vår systerkyrkas administration av distrikt och församlingar, skolfrågor samt sjuk- och hälsovård. Vi ber för kyrkans ledning och alla deras medarbetare.

4 mars

Färjestaden

Arbetet för en ekumenisk församling i Färjestaden är inne i ett avgörande skede och man hoppas snart kunna etablera en församling på orten. Vi ber att Gud ger nåd och vishet till dem som leder arbetet.

Kina

Det sker en stadig tillväxt i den kristna kyrkan i Kina. Nya församlingar bildas och kyrkor byggs. Många unga kineser utbildar sig i seminarier och bibelskolor för att föra det kristna budskapet till nya regioner och länder. Vi ber om Guds vägledning för alla dem som känner kallelse till tjänst i Guds Rike.

Massor av stjärnor.
(Foto: Jakob Sandin)

Nyårslägret Star – där alla var stjärnor

**Härnösands folkhögskola fylldes under jul-
lovet av ca 110 ungdomar och ett tjogotal
ledare, som med temat STAR samlades för
att fira nyår på det bästa möjliga sättet;
NYÅRSLÄGER!**

Dagarna bestod av smågruppssamlingar, aktiviteter, seminarier, kvällsprogram och olika former av andakter och möten med Gud. Seminarierna varierade från formen av bibelstudium till diskussionsforum, med ämnen som Församlingen – stjärngrus? eller Att följa en stjärna – vara ledd av Gud, och andra stjärnfyllda ämnen.

Under aktiviteterna kunde man ta det lugnt och pyssla, spela och sjunga, gå på stadsvandring, sporta eller en massa annat. Fritiden var den delen av dagen som man kunde vila upp sig, och ladda om för kvällarna, där stjärnspäckade program underhöll. Eftersom snön uteblev även i Härnösand blev utekvällen med pulkaåkning istället en mångkampskväll på torget, där smågrupperna fick

kämpa i olika typer av uppdrag.

Att vara en stjärna för någon annan var uppdraget under lördagen, dagen före nyårsafton, då man fick välja en "god gärning". Några ungdomar stod i flera timmar och packade kassar inne på Coop forum, andra besökte ålderdomshem, sjöng och spelade eller promenerade med äldre. Vissa delade ut nyårshälsningar, biblar och fika, och några sjöng lovsånger.

Varje kväll fanns möjligheten till närhet till Gud, antingen genom andakter och frivilligandakter, eller genom Gudstjänst och Nattvardsgudstjänst. Nyårsvakan hölls i en kyrka nära folkhögskolan, med stämmingsfulla klockor som slog in det nya året.

Tillsammans gjorde vi ett otroligt bra läger. Mycket tack vare den goda maten, inspirerande och starka ledare, en "lägermamma" som jobbat hårt både före och under lägret, ett kanonbra lovsångsband men främst tack vara alla stjärnor, tonåringarna som tillsammans gjorde lägret till den upplevelse som det blev.

Evelina Adolfsson

Våga Välja Väg

För fjärde året i rad arrangerar SMU i Tierp ungdomshelgen Våga Välja Väg 2-4 mars, Borgenkyrkan Tierp. En helg som är full av möten. Möten med goda vänner och med Gud.

Under helgen kommer det att firas tre gudstjänster. Fredagkväll, lördagkväll och söndag förmiddag. På dessa kommer pastor Karin Hjalmarsson att predika. Så här beskriver Karin sig själv: "den måkande ungdomspastorn från östgötaslätten som nu mera bor i Sävedalen och jobbar i missionsförsamlingen där. Pratar gärna turkiska, läser böcker, löser sudoku och träffar folk."

Under dessa gudstjänster kommer också ett

lovsångsteam att finnas med, och om du har varit med på VVV tidigare så kommer du att känna igen flera av dem.

Under lördagen kommer det att finnas ett antal olika seminarium att välja bland. Speciellt för i år är att ett av seminarierna kommer att hållas av en broder från Taizé. Det kommer också att finnas ett antal olika fritidsaktiviteter att syssla med, t ex spel, pyssel, idrott...

Vi räknar med en härlig helg! Och vi hoppas att du kommer hit! Mer information om helgen kan du hitta på vår hemsida www.borgenkyrkan.se klicka vidare till VVV.

**Maria Olsson
Tierp**

Det finns en riktning i den heliga tystnaden

Tystnad kan vara tomhet, kaos, förvirring. Men tystnad kan också bära en kärlekens riktning. Vi har varit på S:t Davidsgården i Rättvik och smakat på och förberett oss på att hålla endagsretreater. Vi, det är representanter från Svenska kyrkan och Missionskyrkan på ett antal orter i vårt distrikt. Förestandaren Per Mases sätter in allt i ett sammanhang. Ledarteamets samspel, den välkomnande atmosfären, tidebönerna, bibelmeditationerna, skönheten och smakfullheten – allt syftar till att öppna för riktningen – att föra in i Guds kärlek.

Kan det hända på din ort? Att ni tillsammans från Svenska kyrkan och Missionskyrkan inbjuder till endagsretreat – för att föra in i Guds kärlek. Det vore väl att fira kyrkogemenskap mellan våra kyrkor? Det växer nu fram på olika platser i vårt distrikt att man tar detta initiativ. Det kan utformas efter varje ords förutsättningar. Gemensamt för retreatare är att de erbjuder en rytm som skapar trygghet och stillhet. Formen "ägs" inte av Svenska kyrkan eller Missionskyrkan och kan naturligt bli en gemensam mötesplats. Och en mötesplats med andlig längtan som ännu inte hittat till någon kyrka. Och retreatens tystnad är inte tom, den har en riktning – att föra in i Guds kärlek. Därför blir upplevelsen av gemenskap mellan deltagare på en retreat så förenande och stark, utan de många orden.

Hör av er till varandra, ni som längtar, ni som är ledare. Ta initiativet, börja resan. Hör gärna av er till distriktet, kanske kan vi genom erfarenheter i retreatnätverket vara till stöd och hjälp.

Göran Strömner

Helena – diakon och personalcoach med dialogen som verktyg

Immanuelskyrkans församling i Stockholm ville betona helhetssynen med uttrycket "Kyrka och Arbetsliv". De flesta människor tillbringar största delen av sitt liv på arbetsplatsen tillsammans med sina arbetskamrater. Vad kan kyrkan göra i denna miljö?

Resurserna räcker givetvis inte så långt. Att finnas till för personer som arbetar under Immanuelskyrkans tak borde man ändå kunna börja med. Därför har man sedan något år tillbaka inrättat en diakonal tjänst kring kyrka och arbetsliv. Helena Erkenborn har bland annat inriktat sig på ett förebyggande hälsoarbete. Metoden heter Personaldialog.

Vi möter Helena Erkenborn i Hotell Birger Jarls lobby. Hon hejar välbekant på personalen – nästan som om hon arbetade här. Och det är inte bara nästan – hon gör det i den del av sitt arbete som går ut på att hålla kontakt med de anställda under Immanuelskyrkans tak. Helena har tjänstedräkten på sig – diakonskjortan - den markerar hennes roll i kyrkan och som en del av personalen där hon vistas. Bara i Immanuelskyrkan och kyrkans fastighet finns förutom anställda med många befattningar i församlingen, hotellpersonalen, fastighetsbolaget Probitas och Polisstationen. Dessutom konferensanläggningen vid Stensnäs. Tillsammans långt över hundra personer.

– Vi har startat en personaldialoggrupp här på hotellet, berättar hon. Praktiskt går det till så att vi träffas i grupp 6-7 personer i ett två-timmars pass under sammanlagt sju gånger. Till en början får deltagaren fylla i ett slags "hälsodeklaration" som man utgår ifrån och så småningom återkommer till. Det handlar om att hela – och tydliggöra – sig själv. De problem man möter på vägen kan bearbetas genom att ex vis förändra sin attityd till dessa.

Deltagarna lär dessutom känna många nya sidor hos sina arbetskamrater. Därför är det också viktigt att man avger ett tystnadslöfte innan man går in i

*Helena Erkenborn
diakon med inriktning
på hälsoplaner som
omfattar hela människan
i sin arbetsmiljö.*

Helena – snabbfakta

Familj: Maken Jonas och tre hemmavarande tonåringar
Mat: Det ska vara välagad husmanskost med lite dragning åt den franska matlagningen
Läsning: Alltåtare men gärna teologisk och filosofisk litteratur – samt DN:s ledare varje morgon.
Musik: Red Hot Chili Peppar – däremellan lite sång av franska trubadurer
Dryck: Ekologisk citronlemonad
Hobby: Sångsolist i ett rockband

dialogarbetet. Tillsammans bygger man ett socialt stöd i gruppen, genom att lyssna och reflektera kring någon fråga.

– Gruppdeltagaren får däremot inga råd av mig, betonar Helena. Nej, man ber möjligen om råd. Ett av målen är att man inte bara ska se sig själv i ett sammanhang – utan också våga ta steget att synas. Så småningom leder arbetet till en handlingsplan för den enskilde som också är ett viktigt delmål i processen.

– Under samtalen kommer också existensiella frågor fram. Man öppnar sig för de viktiga livsfrågorna. Det väcks också många frågor som behöver få en fortsättning. Jag och mina kollegor i kyrkan finns som resurser i huset. Vi har ett andaktsrum och kapell att mötas i. Detta är vi tydliga med att erbjuda.

Metoden och verktyget (Personaldialogen) som

Helena stöder sig på kommer ur den utbildning hon fick vid Ersta och Sköndalsstiftelsens dialogutbildning och har en diakonal grund.

Helena har tillsammans med församlingspastor Jenny Dobers också en uppsökande verksamhet där man erbjuder företag i kyrkans närhet liknande tjänster. Skillnaden är att man i första hand vänder sig till personalchefer och berättar om de resurser församlingen erbjuder. Många efterfrågar krisgrupper, minnesstunder och själavård för de anställda.

– Vi är nogna med att inte vara en "kriskyrka" – som man kontaktar vid katastrofer eller kriser. Utan vill betona att kyrkan är hela livets kyrka och en mötesplats.

Flera kontaktytor finns redan i grannskapet. Många av dessa har skapats vid de återkommande luciamorgnarna som församlingen och Probitas inbjudit till under åren.

Arbetet som riktar sig till företagen finns inte möjlighet att erbjuda utan kostnad. Företagen som vill ha hjälp med det förebyggande personalarbetet betalar för tjänsten.

Tidigare hade Helena egen konsultfirma och arbete inom Svenska Kyrkan som gav henne rika erfarenheter. Att hon ville arbeta med människor grundades nog redan i barndomen. Föräldrarna hade ofta folk hemma som man hjälpte på olika sätt. Ett stort socialt arbete som man ideellt tog ansvar för. Detta gjorde intryck och har påverkat Helenas yrkesval i livet.

Att få Helena att berätta något speciellt från någon dialogsamling känner hon sig tveksam till.

– Nej, det är alltför lätt att någon skulle kunna känna igen sig – och det är en förtroendefråga påpekar hon.

Vårt samtal blev längre än planerat. Många parallelltankar dyker upp under samtalet. Man skulle önska att fler arbetsplatser kunde få denna chans till hälsoplaner för individen och arbetsplatsen.

Hans Murman

Mat är en viktig och stor del på ett läger. Vår husmor Filippa hade god hjälp i köket av flera goda krafter. Här är det däremot Pontus som bossar över den rykande grytan.

(Lägerfotograf: Ove Sommar)

Nyårsläger med SPA

65 ungdomar firade nyårshelgen på Ansgarsgården med olika aktiviteter som pyssel, läsertidning, musik, sport, studier och andakter. Dessutom hade deltagarna ordnat ett SPA för allas välbefinnande.

Bland många olika SPA-behandlingar fanns ansiktsbehandling, yoga och massage. Sminkkursen var populär.

Nyårslägret i Vemdalen kommer länge att leva kvar i deltagarnas hjärtan.

Nyårs- läger – WOW!

Det var mörkt, kallt och det duggregnade, klockan var 06.45 och en liten skara mäniskor hade samlats utanför Växjö missionskyrka för att inta bussen som stod uppbackad på parkeringen. De var på väg på till Vemdalen för fyra dagars skidåkning och väldigt mycket annat roligt.

Som på alla bra läger var bussresan en stor del av lägret, det pågick lekar och tävlingar, visades filmer och självklart var det många nya och gamla vänner att snacka med.

Härjedalen var knappt mer snötäckt än Småland och Skåne. Men ingen deppade ihop för det. När vi kom fram väntade två bambatanter och en bambafarbror med lite kvällsmat och ett glatt humör. Efter lite lekar och en andakt drog sig deltagarna tillbaka till sina små stugor, lägret var nämligen förlagt till en stugby.

Morgonen därpå bar det av till skidbacken, Vemdalskalet var dagens åkupplevelse. Det fanns tillräckligt med snö, drygt hälften av backarna var öppna och för dem som inte ville spendera hela dagen på ett par skidor eller en snowboard fanns det en värmestuga, där hade våra fantastiska bambatanter fixat varm choklad, kaffe och lite spel.

Efter en rejäl uppfräschning med dusch och bastu var det dags för middag och sedan gick vi raskt över på bibelstudier. Dagens tema var Gamla testamentet. Johan Nilsson tog oss i racerfart genom 4 000 år av heliga skrifter och efter 45 minuter var det diskussionsdags. Sedan var det kvällsprogram och det var Braås SMU som stod som ansvariga. Vi fick lära oss att kramas och sedan slita isär de som kramas i leken *Tand och Kola*.

Dagen som följde var det skidåkning i Klövsjö och bibelstudiet handlade om Jesus och det var Göran Bondesson som höll in trådarna.

Snö, kallt och stjärnklart

När lägret vaknade på nyårsafton hade det snöat under natten och det var kallt och stjärnklart, en perfekt avslutning på det nya året. Efter skidbacken kom deltagarna hem till varma hamburgare som eftermiddagsfika och därefter gick alla och gjorde sig i ordning. När de kom tillbaka till samlingsalen hade den förvandlats till en festlokal utan dess like. Under hela kvällen var det underhållning och alla stugor hade fått i uppdrag att illustrera ett TV-program genom stumt drama. Man fick se allt från *På spåret* till *Tjuren Ferdinand* och *The OC*. Varmrätten var varmrökt lax och potatisgratäng.

Kvällens föreläsning handlade om pajkastning, fyra duktiga pedagoger visade hur man genom olika tider kastat pajar på varandra. Efter desserten begav

vi oss till Hede kyrka för en nyårsvaka tillsammans med Donsö SMU som också hade vinterläger. Efter lite sång och ett underbart nyårstal av Johan och Gustav Nilsson från Braås gick vi ut och tittade på fyrverkerier och önskade varandra ett gott nytt år vid tolvslaget.

Det nya årets första dag blev den sista skiddagen på lägret. Även denna natt hade snön fallit och pisterna var de bästa på hela året, än så länge, och alla åkte mycket. Efter att ha grillat korv till lunch drog dimman sakta in över Vemdalskalet, så flera deltagare spenderade sin eftermiddag i toppstugan där de fikade på goda bullar och kakor.

Den sista kvällen samtalande vi om församlingen och dess betydelse för de kristna genom tiderna och i dagens samhälle. När det var dags för underhållning fick vi lära oss en ny lek. Sedan samlade vi oss för att fira nattvard tillsammans, där fanns även tid för förbön, bön och lovsång.

Efter en lång sista natt med vännerna var det tyvärr tid att åka hem. Lägret var över men det kommer att finnas kvar i våra hjärtan länge och så får vi hoppas att vi får chansen att göra om det.

Charlie Sporre
Lund

Tacksamhet och vemod i Djurröd

1906 byggdes Djurröds missionshus. I över hundra år har församlingen bedrivit ett omfattande arbete, inte minst bland barn och unga.

När det var dags för avslutningsgudstjänst i slutet av januari, fylldes missionshuset till sista plats. Det var många som ville passa på tillfället att få framföra sitt tack till församlingen för deras gedigna arbete.

Att Djurröd tillhörde de platser i Skåne som blev strömlöst denna helg, hindrade inte församlingen att genomföra gudstjänsten. En församlingsmedlem ordnade kvickt ett reservaggregat som försåg missionshuset med nödvändig ström, och den varma gemenskapen bidrog till att ingen behövde frysa.

Nu är missionshuset sålt och skall bli privatbostad, men arbetet i bygden fortsätter genom Nävlinge-Rickarums missionsförsamlings breda verksamhet i bygden.

Barnsångarhelg med Perla

– du som är sångglad är välkommen. 4-6 maj på Örestrand ska det sjungas med Perla Bjurenstedt. Alla sångglada är välkomna, inte bara barnkörer.

Ni som är 10 år och uppåt samlas på fredag kväll och ni som är 6 år och äldre kommer på lördag morgon!

Pris: 350 kr för fredag till söndag

300 kr för lördag till söndag

Sista anmälningssdag är 5 april. För mer info och folder:

maria.grundstrom@missionskyrkan.se
070-330 37 33.

Årsmöte i distriktet

Styrelsen för Svenska Missionskyrkan/SMU i Södra Götalands distrikt kallar alla församlingar och SMU-föreningar till distriktets årsmöte. Lördagen den 14 april möts vi på Örestrand till årsmötesfest. Detaljerat program kommer att skickas ut en månad före årsmötet men gå redan nu in på vår hemsida www.sg.missionskyrkan.se för mer information.

Välkomna till en vårdag, i fest och glädje, vid norra inloppet till Öresund.

Staffan Andersson

Gudstjänstutveckling

Kom ihåg kursdagen för gudstjänstledare i Vallby missionskyrka lördagen den 3/3. En inspirerande dag för alla intresserade.

Läs mer på >>> www.sg.missionskyrkan.se

Ljuständning i Djurröd. (Foto: David Wramneby)

Alla barn som fanns med i gudstjänsten fick var sitt stearinljus, som de tände och satte på nattvardsbordet. När övriga ljus släcktes, stod de kvar som en bild av församlingens beredskap att fortsätta arbetet att sprida evangelium i bygden.

Gunnel Jacobsson-Kritz

Annonsera här!
Kontakta
distriktsexpeditionen!

ALTERNATIV
TRAFIK AB

Vill ni uppleva glädjen med en bekväm bussresa?
Då är vi alternativet för er!
042-833 53 www.alternativtrafik.se

Resor för grupper och enskilda
Begär prospekt!
Exodus
resor
www.exodusresor.com
Tel 046-14 05 90

Faktaruta

NAV – Nämnden för andlig vård i kriminalvården

Sveriges Kristna Råd har fått i uppdrag av Kriminalvårdsstyrelsen att utveckla och samordna den andliga vården vid samtliga kriminalvårdsmyndigheter i landet. Det innebär att en präst från Svenska kyrkan, en pastor från någon av frikyrkorna samt vid större myndigheter en katolsk präst, någon präst från de ortodoxa kyrkorna och en imam från de muslimska församlingarna är förordnade till Nämnden för Andlig Vård. Varje intagen i fängelse skall "tillförsäkras religionsfrihet; frihet att ensam och tillsammans med andra utöva sin religion", som det står i Regeringsformen kap 2, §1, 6:e stycket. Därför har NAV till uppgift att kontakta representanter från olika trossamfund som kan tillkallas då någon intagen önskar samtal med dem.

Det finns ca 130 NAV-ledamöter som har sitt förordnande på ett häkte, en anstalt eller frivårdsenhet på någon ort eller ett område i Sverige.

(Källa: SKR:s hemsida)

Fängelsepastor – samtalspartner och stöd

Göran Bondesson ordinerades som pastor inom Svenska Missionsförbundet 1980. Han började arbeta som fängelsepastor i mars 2003, anställd av Tidaholmsbygdens missionsförsamlingar. Vi möttes i Falköping till ett samtal om hans arbete.

Hur ser din arbetsvardag ut, Göran?

– Jag är fängelsepastor på Tidaholmsanstalten och på Johannesbergsanstalten i Mariestad. En vanliga arbetsdag innebär att jag efter att ha passerat säkerhetskontrollen och kvitterat ut larm och nycklar hos vakten, går till vårt kyrkorum. Jag tänder ljus, sätter på stilla musik. Vi kallar detta rum för Tornrummet för att det skall vara öppet också för andra trosinriktningar än den kristna.

– Det som sedan händer en vanlig arbetsdag är att jag rör mig på de olika avdelningarna (Tidaholmsanstalten har tio avdelningar med ca 200 intagna) och samtalar med de intagna. Ofta är det sedan tidigare inbokade samtal. Varje gång jag möter en intagen avslutar jag samtalet med att fråga om de vill mötas igen. Ofta vill de det och då bestämmer vi en tid.

– Varje onsdag kommer en besöksgrupp till anstalten. En avdelning i taget kommer då till Tornrummet. Vi fikar tillsammans och medlemmarna i besöksgruppen sitter med runt borden. Bäst blir samtalen om de får kretsa kring det som händer utanför murarna. De intagna behöver få del av "livet utanför" genom att möta människor som lever sina liv där. Det blir mindre bra om en intagen får frågan "Hur är det att sitta i fängelse då?"

– Dessa tillfällen avslutar vi med en enkel andaktsstund. Alla deltar inte men för dem som gör det så blir det en viktig stund. När vi går in där tillsammans ser jag ofta hur axlarna bokstavligen sjunker en aning. De får gå in i ett rum, där de för en liten stund kan få släppa "garden".

– Tornrummet är också det enda rum där de intagna kan se något annat än murar. Däruppe ser de träden utanför. För mig ligger det en stark symbolik i det. Vi firar också gudstjänst i Tornrummet. Var tredje söndag erbjuder vi tre gudstjänster. En avdelning åt gången kan närvara.

Hur mycket är du pastor också för dem som arbetar på fängelset?

– Naturligtvis har jag också kontakt med dem, men det är inget som jag medvetet söker. Jag tänker att de har möjlighet att möta andra utanför murarna. De intagna har inte det, så därför vill jag lägga min mesta tid till dem. Det är svårt att räkna till som det är.

Vilka är de viktigaste egenskaperna som en fängelsepastor bör ha?

– Jag tänker att det är samma för alla som har med människor att göra. Först och främst handlar det om att ha "två öron men bara en mun". Du skall ha en vilja och en strävan att försöka förstå, och en kärlek till människor. Det är viktigt att visa de intagna respekt.

– När en intagen säger till mig: "Jag är kriminell" så svarar jag: "Nej, det är du inte, du har blivit dömd för kriminella handlingar men det bestämmer inte

dig som person". För mig är det viktigt att förmedla detta som har med självbild att göra. De är son till någon, kanske någons pappa, släkting eller livskamrat. Det finns så mycket mer i denna människas liv som definierar honom som person än den kriminella handling som han är dömd för.

– Uppriktighet är också viktigt. De intagna måste kunna lita på dig. Ett ja skall vara ett ja och ett nej skall vara ett nej, du får inte dra på det, då tappar du i respekt. Min egen tanke om det är att detta handlar om människor som har stor erfarenhet av svek och lögn. Därför är det extra viktigt att de kan lita på det du säger.

Är det någon speciell situation eller händelse du kan berätta om, där ditt arbete känts extra viktigt?

– Det jag först tänker på är de medlingssamtal som jag varit med om. När en intagen ber om ett samtal med den som varit utsatt för det brott som de begått. Det förutsätter naturligtvis dels att de erkänt brottet, dels att den drabbade går med på ett sådant samtal. Dessa möten blir starka. Det handlar om att be om och kanske få förlåtelse, om att komma till ett avslut, och också om förnyad möjlighet att gå vidare.

– Naturligtvis händer det också att den som är drabbad av brottet inte är intresserad av ett möte, och det får också konsekvenser, för båda parter och deras anhöriga.

Ronny Augustsson
distriktskonsulent Diakoni, kyrka-arbetsliv

I Karlstad manifesterades överenskommelsen med en gemensam gudstjänst som började i Betlehemskyrkan med ordets gudstjänst. Sedan förflyttade sig församlingen till domkyrkan där man firade bordets gudstjänst, med nattvard.
(Foto: Louise Andersson)

Distriktsföreståndare Roland Brage och biskop Esbjörn Hagberg höll tillsammans en dialogpredikan utifrån olika aspekter på överenskommelsen.
(Foto: Louise Andersson)

Ekumeniken manifesteras!

Den ekumeniska överenskommelsen mellan Svenska Missionskyrkan och Svenska kyrkan undertecknades i Uppsala domkyrka den 2 december. Under januari månad har två högtidsmässor firats i vårt distrikt.

Den 7 januari var det gemensam högtidsmessa i Nikolai kyrka, Örebro. Kyrkan var fullsatt, en gemensam kör sjöng och distriktsföreståndare Roland Brage och biskop Hans-Erik Nordin dialogpredikade.

I Karlstad var det fest den 20 januari. Det började med ett seminarium i Betlehemskyrkan, där Per-Magnus Selinder, sekreterare för teologi och ekumenik, medverkade. Överenskommelsen manifesterades även här i en gudstjänst. Den började som ordets gudstjänst i Betlehemskyrkan och fortsatte sedan som bordets gudstjänst i Domkyrkan.

Roland Brage

Marie jobbar med glömda barn

Under våren kommer Marie Björklind, länskonsulent för Hela människan Värmland, att jobba med "de glömda barnen" och alkoholpolicy i missionskyrkorna och SMU inom ÖrebroVärmlandDals distrikt.

De glömda barn är ett samlingsnamn för de barn och ungdomar som växer upp med föräldrar som ej orkar eller kan se sina barn på bästa sätt. Föräldrarna kan ha missbruk, göra karriär, genomgå en skilsmässa, ha psykisk sjukdom, våld, kriminalitet etc.

När ett barn växer upp i en dysfunktionell familj tar olika överlevnadsstrategier över. Det kan vara rollen att vara clown, räddare, hjälte, tapetblomma, syndabock. Barnen behöver andra vuxna runt omkring sig för att må bra och jobba med sin strategi. De glömda barnen är 20% av barnen på orten, dvs ca fyra barn i varje klass och i Sverige idag får 1-2% hjälp.

Marie kommer att träffa ledare, pastorer, ungdomsledare, församlingsmedlemmar etc och berätta om vilka de glömda barnen är, vilka behov som de har, hur man upptäcker dem och vad vi som kristna i dag kan göra för dem. Jesus visade vägen genom att säga "låt barnen komma till mig!" och det gör vi i våra kyrkor varje vecka. Och med mer

Marie Björklind kommer under våren att jobba inom distriktet med "de glömda barnen".

kunskap om hur glömda barn mår idag så kan vi inom kyrkan bli ännu bättre på att möta samhället idag.

På riksnivå har man tagit en policy angående alkohol och fler och fler kommuner kräver en skriven policy för att bevilja föreningsbidrag, Marie kommer att hjälpa församlingarna med att diskutera kring hur den skrivs, varför och hur det påverkar verksamheten.

Kursdagar för arbetsgivare och arbetstagare

Svenska Missionskyrkan har anslutit sig till Arbetsgivaralliansen och Personalorganisationen har uppgått i SKTF-ekumeniska. Det här innebär förhoppningsvis bättre stöd för oss, både som arbetsgivare och arbetstagare. I vårt distrikt blir det två kurstillfällen då vi får information om den förändring som det här medför. Välkommen med!

3 mars kl. 09.30-14.00 i Karlskoga missionskyrka.

Kursvärd: Kerstin Brandberg.

Anmälan till distriktsexpeditionen eller via hemsidan senast den 23 februari.

10 mars kl. 09.30-14.00 i Centrumkyrkan, Säffle.

Kursvärd: Anders Bernspång

Anmälan till distriktsexpeditionen eller via hemsidan senast den 2 mars.

Medverkande: Ann Lystedt, vik. personalchef, Svenska Missionskyrkan.

Åke Göransson, vice ordf. Arbetsgivaralliansen.

Cecilia Jonsson eller Tomas Dahl, SKTF-ekumeniska.

Distriktets årsmöte

Distriktet inbjuder församlingar och SMU-föreningar att sända ombud till distriktets årsmöte i Bengtsfors missionskyrka den 31 mars.

Drygt 100 läsare i distriktet!

Anders Bernspång och Roland Brage utmanade församlingsfolk via distriktets informationskanaler att läsa hela Bibeln under 2007. Hur många skulle nappa? Ingen, tio, tjugo eller fler. F n har vi 111 anmälda som läser Bibeln under 2007. Det är fantastiskt roligt. Distriktet planerar också någon träff med läsarna då de får möta en bibellärare som kommenterar de olika bibelböckerna.

Önskar du åka skidor i härlig fjällmiljö?

Kom med till Hövringen 18-24 mars.

Läs mer på >>> www.ovd.missionskyrkan.se

Ny hemsida!

Besök distriktets nya hemsida, www.ovd.missionskyrkan.se

Tjänst i Guds rike

Välkommen till en spännande seminariedag på Södra Vätterbygdens folkhögskola måndagen den 5 mars kl 10.00–16.30.

På förmiddagen ger Rune W Dahln ett intressant bibelstudium i ämnet: Att våga känna sig kallad.

Under eftermiddagen kan du välja olika seminarier t ex pastor, ungdomsledare, Guds vilja, diakoni, idealitet, internationellt etc.

Mer info på distriktets hemsida.

Tid för årsmöte

Distriktets och gårdarnas årsmöte blir 20 – 21 april – 07 i Immanuelskyrkan, Jönköping.

Fredagskvällen går i Smaka&Se stil med Pär Alfredsson och lovsångsteam m.fl. medverkanden. Det finns möjlighet till övernattning i Immanuelskyrkan.

Pär Alfredsson inleder lördagen med bibelstudium. Därefter blir det förhandlingar. Eftermiddagens bibelstudium leds av Jan Eireståhl. Sedan blir det tillfälle till bön på olika bönestationer, där vi får möjlighet att uttrycka oss på olika sätt. Dagen avslutas med gudstjänst och konsert.

Tema: En djärv och smittande kyrka växer.

I samband med årsmötet gör vi en inbjudan till **Före och efter Smaka&Se. Efter XL i Mullsjö och före Smaka&Se i Jönköping i november.**

Pär Alfredsson och lovsångsteam är med oss fredag och lördag kväll. Ungdomskör m m. Övernattning fredag till lördag. Se mer hemsidan.

Smaka & Se XL

blir i Mullsjö 23-25 mars. Det är för dig som går på gymnasiet.

Affischer och folder är på väg till er i början av februari.

Läs mer på >>> www.og.missionskyrkan.se

Bönevecka

Boka v. 12 den 19-25 mars för bönevecka. Distriktspersonal besöker ett 30-tal platser för att be tillsammans med er.

Kyrka och arbetsliv samverkar i Linköping

Nisse Norén är arbetslivspastor på Mjärdevi Science Park i Linköping.

(Foto: Elisabeth Nyberg)

Första gången jag kom i kontakt med kyrka-arbetslivsrörelsen var på SLIM (South London Industrial Mission). Här grovarbetade pastorer i olika yrken parallellt med att de utförde det pastorala hantverket i själavård, utbildning och var en röst i samtalet kring frågor om medbestämmandeprocesser, stödarbete och den hög arbetslöshet som det då var på 1970-talet.

– Här bryr vi oss om hela människans, sa direktorn, då han visade runt. Arbetslivets alla omständigheter, parter och villkor är lika viktiga.

SLIM i London och Mjärdevi Science Park är ojämförliga. Den gemensamma nämnaren är dock att på båda platserna vill kyrkan finnas för att öka arbetsplatsens handlingskraft, mening och framtidstro.

Vad jag kan se är det inte brist på dessa egenskaper som präglar företagen i Mjärdevi, där utmed vägen sydöst om Linköping på vägen mot Slaka och Skeda. När Lasse Yngvesson, Krister Andersson och jag hade Ung Kristen Offensiv här på 1960-talet låg stora potatisland där företagsparken nu ligger. Sen ersattes potatisen med universitetet och Mjärdevi Science Park som idag är arbetsplats för närmare 5 000 människor och 150 företag. Många i storlek 1-5 medarbetare, några är riktigt stora.

Här finns Missionskyrkan i Linköping och Svenska kyrkans pastoratsförsamlingar i trakten involverad i ett erbjudande till verksamma på arbetsplatsen.

Hur arbetar kyrkan i denna miljö som ställer så

stora krav de som är engagerade? Som arbetslivspastor möter jag många låsta dörrar med få möjligheter att ”kila in” och stanna till vid kaffeautomater och rökrum. Då jag bjuds in för representation måste ärendet vara distinkt och specifikt. Tiden är kort. Men då det väl är genomfört kan man sätt frö och kan inte mycket mer än vänta och hoppas på att man återkallas när behovet så påbjuder utifrån det ärende man lämnat över.

Vad kan kyrkan ge arbetslivet? Kyrkan har ett område där den idag spelar en självskrivna och otvungen roll i samhället, nämligen i krisstödsarbetet. Detta är en viktig inkörsport till Mjärdevi. Men man måste komma ihåg att andra professioner än kyrkans personal är duktiga i detta läge.

Vad mer motiverar kyrkans närvaro? Jag vänder och vrider och söker svar som inte lätt låter sig fångas. Just nu tänker jag med diakon Barbro Hjort, att kyrkan har en oberoende ställning, den har tystnadsplikten, den har en ytterligare dimension vid kris och död, den förvaltar ett stadigt kulturarv, den kan delvis anlägga ett annat perspektiv än beteendevetare och psykiatri på livsfrågor, relationer, försonings- och meningsfrågor. Den förvaltar förlåtelsen.

Jag kallar gärna mina halvtidsinsatser som arbetslivspastor för arbetsplatsdiakoni. Som all diakoni måste den få finnas för sin egen skull, eller rättare, för Guds skull. Den är ett oegennyttigt förhållningssätt, ett flöde av godhet och vänlighet i handling till arbetsplatsens människor. En uppmärksam närvarande närvaro som ytterst är möjlig genom den heliga Anden.

Nisse Norén

Lyckade nyårsläger trots den gröna vintern

Det var med stor förväntan som ca 120 tonåringar och ledare begav sig norrut för att åka på nyårsläger med skidåkning. Vi undrade givetvis hur veckan skulle bli med anledning av det milda vädret.

Av dessa 120 ungdomar och ledare så var 70 samlade i Vemdalen, det läger som riktar sig till de yngre tonåren, 13-16 år. Det övriga 50-talet fortsatte till Åre.

Vädret blev bättre ur skidåkningssynpunkt dag för dag. Och båda lägren fick uppleva vinter. Uppläggen på båda dessa läger är ganska likartat. Givetvis upptar skidåkningen en stor del av lägerti-

den, men det centrala och viktiga i båda dessa läger är ändå att ungdomar får mötas och lära känna varandra och fundera vidare om livet. Varje dag var det bibelstudier, samtal samt kvällsandakter med mycket bön och lovsång. Lägerverksamhet är viktigt, många ungdomar gör beslut för livet som som är viktiga att fortsätta med. Ambitionen måste vara att fler människor får upptäcka livet med Kristus och växa i den tron.

Under lägret gjordes insamlingar till insamlingsprojekt under SMU och Missionskyrkans flagg. Det blev totalt ca 10 000kr som kan göra livet lättare att leva i andra länder.

Rolf Vittgård och Christer Gustafsson

”En djärv och smittande kyrka växer”

Morbror Máhtte,, pappa Anders, mamma Marit, mormor Margareta med lilla Sissel, och pastor Gerard.

Samisk barnvälsignelse

Barnvälsignelse blir det emellanåt i Kiruna liksom i andra församlingar. Men mindre vanligt är att det blir barnvälsignelse på samiska.

Troligtvis var den samiska barnvälsignelsen som ägde rum i slutet på det gångna året den första av sitt slag i Sverige. Det var Marit Sikku Trägårdh, bördig från Övre Soppero, och hennes man Anders Björne som ville välsigna sin dotter Sissel i samband med en samisk gudstjänst i församlingen.

Det blev en speciell gudstjänst, där församlingen, som brukligt är i samiska gudstjänster i

Kiruna, satt i en ring. För tillfället behövde lämpliga texter till barnvälsignelseakten från handboken översattas till nordsamiska. Máhtte Sikku Trägårdh, mammans bror, sjöng på samiska.

Genom projektet Girku Sámis (Kyrka i Same-land) vill vi erbjuda den samiska befolkningen en kyrka för hela livet, utifrån samisk kultur och språk. Det innebär också vid livets speciella stunder. Det var roligt att den första kyrkliga högtiden i Sissels liv kunde äga rum på hennes modersmål och i en samisk församlingsgemenskap.

Gerard Willemsen

Stift och distrikt firade ekumenisk högtidsgudstjänst

För att manifestera den ekumeniska överenskommelsen mellan Svenska Kyrkan och Svenska Missionskyrkan hölls den 14 januari en högtidsgudstjänst även i vårt distrikt.

Umeå missionsförsamlings pastor Rut Stenlund och Kyrkoherde Håkan Holmlund ledde den välbesökta gudstjänsten och nattvardsfirandet i Umeå Stads kyrka. Hedlundkyrkans kör och kyrkokören från Umeå Stads kyrka medverkade med sång. Dessutom medverkade flera pastorer och präster från församlingar kring Umeå, tillsammans med biskop Hans Stiglund och distriktsföreståndare Inger Svantesson.

Vi ser fram emot flera liknande gudstjänster på olika platser i vårt distrikt.

Klas Johansson

Biskop Hans Stiglund och distriktsföreståndare Inger Svantesson läser överenskommelsen mellan Svenska kyrkan och Svenska Missionskyrkan. (Foto: Peter Lindgren)

Jiiingijamborii

Nu är det dags att anmäla sin patrull till sommaren stora scoutläger "Jiiingijamborii". Sista anmälningsdag är den 28 februari. Observera att lägret erbjuder mycket prisvärda resor till lägret!

Är du tonåring eller äldre, och inte har en patrull att följa finns också möjligheten att åka med till lägret som funktionärer

All information du behöver finns på lägrets hemsida www.jiiingijamborii.se

Vinterlek

Vinterleken för Norrbottens SMU-scouter är i Smedsbyn den 24 februari. Mer information skickas direkt till kårerna eller kan laddas hem från distriktets hemsida.

Läs mer på >>> www.on.missionskyrkan.se

Det Bästa du har

- ge det till Gud
- få det av Gud
- utveckla det med Gud

TRO-ligt

23-25 februari är det en kanonhelg i Vindeln för dig som är 16 + och vill fördjupa din tro och ha kul en helg med kompisar: "TRO-ligt".

Läs mer på >>> www.on.missionskyrkan.se

Kallelsedagar

9-10 mars är det Öppet hus och Kallelsedagar på Teologiska Högskolan, Stockholm, Betel folkhögskola och Lidingö folkhögskola. Då har du möjlighet att vara med på lektioner och miniföreläsningar, samtala med lärare, utbildningsansvariga och studenter/elever. Du får titta runt i lokalerna och "känna in atmosfären".

Distriktet bidrar till resan för dig som åker från Övre Norrland. Kontakta Klas eller Ulrika för mer information.

Läs mer på >>> www.on.missionskyrkan.se

www.kallelsedagar.se

Foto:
Magnus
Fröderberg

Jag drömmer om...

Igår var jag på café, kanske inte det mysigaste caféet, kanske inte caféet med det godaste brödet men ändå ett mycket spännande café. För caféet jag var på var drömmarnas café. Där serverades kaffe, the och drömmar, drömmar att äta och drömmar att lyssna till. Vi pratade med varandra om våra drömmar och några berättade sina drömmars kyrka, en kyrka som växer i antal, som fördjupas, stärks ekonomiskt och utöver inflytande på individer och samhälle.

Jag har mina drömmar om kyrkan. Många gånger har den handlat om min del av kyrka skulle vara så radikal och påverka samhället på de sätt som man gjorde i USA när man tog strid, genom civil olydnad, för de färgades rättigheter. Jag kan drömma om en kyrka som utmanar makten och maktens strukturer lika starkt som den ickevåldsrörelsen i Indien, som under Mahatma Gahndis ledning, tog över makten från kolonialmakten till det egna folket.

Jag har många gånger drömt om en kyrka som med klar och tydlig röst talar när människors rättigheter kränks, när människor förtrycks och som tydligt utmanar maktens människor och strukturer. Jag har gjort det och jag gör det fortfarande.

Men jag drömmer också om en kyrka fylld av trygga möten. SMU är delaktiga i projektet Uppdraget mot övergrepp som handlar om att motverka övergrepp. Det låter inte så positivt men om man tänker att arbetet handlar om att skapa trygga möten blir det något annat. För jag tror att vi alla har behov av trygga möten. Möten där man blir sedd, hör och bekräftad. Vi behöver forma ett SMU och en kyrka, vilket jag tror att vi är ganska bra på, där man kan känna sig trygg. Men i en levande kyrka behöver det finnas en balans mellan de trygga mötena och de utmanande demonstrationerna. Inte en balans där allt står stilla utan ett SMU som erbjuder människor, som saknar trygghet, just trygga möten men som samtidigt utmanar oss alla som fastnad i det trygga hörnet eller på maktens piedestaler att lämna dessa för att få ny frisk luft. Det är ett SMU och en kyrka jag drömmer om.

Ola Rikner
utbildningssekreterare

Trygga möten

Här är alla välkomna att vara med! Vi vill ge barn och ungdomar en bra fritid. Det ska vara kul och lärorikt att vara med hos oss. Vi vill ge unga människor en grund att stå på, goda värderingar och visa vägen till en kristen tro. Vi vill att våra ledare ska vara engagerade, kompetenta och pålitliga.

Vi har höga mål och ställer stora krav på oss själva. När allting stämmer så har vi världens bästa verksamhet och känner att vi utträttar något viktigt.

Just i vår grupp har vi en härlig stämning. Vi är en väl sammansvetsad ledargrupp där tonen är rå men hjärtlig. I våra grupper trivs alla barn. Visst är det tjafs ibland, som det kan vara mellan ungar, men då brukar vi ledare ryta i lite, så lugnar det ner sig. Barn måste lära sig att lösa sina konflikter själva.

Men visst vore det bra om vi var några fler ledare hos oss. Det går säkert att hitta några föräldrar eller andra vuxna som vill vara med. Man behöver inte kunna allt om vår verksamhet innan man börjar, huvudsaken är att man är intresserad. Frågan är bara hur vi ska få dom nya att smälta in i gruppen.

Vi ställer sällan frågan: "Varför vill du bli ledare hos oss?" Om vi ställer den, så får vi säkert ett väl formulerat svar: "Jag gillar att vara med barn och ungdomar och det är viktigt att dom har en bra fritid."

En dag blir tjafset i barngruppen lite mer än vanligt tjafs. Någon blir ledsen och vi ledare får inte tillräckligt bra svar på varför. Vem vill prata om sina svagheter eller sin rädsla? Vi försöker trösta den som är ledsen men hur gör vi med den som orsakat kaoset?

När är läget okej och när är det inte okej? När finns det något bakom som vi inte ser? Tjejen som slutar att komma på mötena eller ledaren som verkar ovanligt entusiastisk. Kan vi bli mer lyhörda och beredda på att möta de svåra frågorna?

Uppdraget mot övergrepp är ett treårigt projekt som drivs av Svenska Scoutrådet, SMU och Förbundet Vi Unga. Genom projektet vill vi skapa trygga

miljöer för barn och ungdomar.

Vår vision i projektet är:

– Ungdomsverksamhet där fysiska/psykiska övergrepp inte förekommer.

– Ungdomsrörelser med modiga ledare som reagerar och agerar mot alla former av övergrepp mot och mellan barn och ungdomar.

Du som är ledare kan förbereda dig genom att ta del av studiematerialet Trygga möten. Du kan göra det på egen hand genom att gå webbkursen Trygga möten. Nästa steg är att ni i ledargruppen avsätter en eller ett par kvällar för att jobba med studiematerialet. I er omgivning finns säkert någon lärare, skolsköterska eller socialarbetare som kan dela med sig av sina erfarenheter.

Det viktigaste är att ni i ledargruppen gör handlingsplaner. Dessa ska vara en trygghet och en vägledning om något skulle inträffa. Tillsammans kan ni sätta normer för vad som är en bra och trygg verksamhet för era deltagare.

Ta upp frågan i din ledargrupp eller styrelse. Ni ska vara de kunniga, modiga och pålitliga ledare som bedriver en verksamhet där alla kan vara med och känner sig trygga.

Kerstin Nordström
informatör för "Uppdraget mot övergrepp"

Faktaruta

Projektledare: Carin Grundberg-Sandell,
Svenska Scoutrådet

Kontaktperson på SMU: Ola Rikner,
08-545 915 37, ola.rikner@smu.se

E-post: uppdraget@scout.se

Webbkursen Trygga möten finns på
www.scout.se/webbkurs (ca 1,5 timma att genomföra)

Studiematerialet Trygga möten består av ett faktahäfte och en studiehandledning. Det distribueras genom studieförbundet Sensus
www.sensus.se

En utbildning för ambassadörer och kurslärare äger rum 10-11 mars.

Läs mer på www.scout.se/uppdraget